

دستورالعمل شماره ۱۰

دستورالعمل ویژگیهای دستگاه استخراج کننده عسل برای کاهش پسماندهای ناشی از آن

در راستای اجرایی شدن بند ب ماده ۲ و همچنین مواد ۱، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۱، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۱ قانون مدیریت پسماندها و به استناد ماده ۶۸۸ قانون مجازات اسلامی، از آنجائیکه استخراج عسل به روشهای مطلوب در کاهش میزان پسماندهای ناشی از تولید عسل موثر است، لذا مدنظر قرار دادن ویژگیهای زیر برای دستگاه های استخراج کننده عسل ضروری است.

هدف: ارائه ویژگیهای دستگاه استخراج کننده عسل برای کاهش میزان پسماندها
مسئولیت: مسئولیت اجرای این بحث با تولید کنندگان دستگاه های استخراج کننده عسل می باشد.

دامنه: این دستورالعمل برای کلیه کارگاه های عسل لازم الاجرا است.

مفاد مورد نظر:

- این دستگاه باید طوری طراحی و ساخته شود که باز کردن و جدا کردن قسمتهائی از دستگاه برای شست و شو و ضدعفونی میسر باشد .

- جنس این دستگاه باید طوری باشد که اثر سوء روی عسل نداشته باشد , همچنین قابلیت شست و شو و ضدعفونی مکرر را دارا باشد .

- بدنه این دستگاه باید از فولاد زنگ نزن بضخامت حداقل ۷/۰ میلیمتر و استوانه ای شکل ساخته شود . فلز بدنه باید بطور یکنواخت خم شده و لبه های آن بیکدیگر از بیرون لحیم

شده و درزگیری شوند بنحوی که هیچگونه باقیمانده عسل پس از کار کردن و شست و شوی دستگاه در درزها بجا نماند .

- ته بدنه (بشکه) باید همچنین بطور صحیح به اطراف بدنه لحیم و درزگیری شود . ته بشکه از قسمت داخل باید بصورت محدب ساخته شود .

- قسمت فوقانی بدنه ، بمنظور جلوگیری از پرتاب عسل به بیرون ، همچنین جلوگیری از آلودگی عسل باید مجهز به درپوش باشد . بهتر است که درپوش دو قسمتی و از جنسی باشد که اثر سوء روی عسل نداشته باشد .

- در پائین ترین قسمت خارجی بدنه ، برای خروج عسل باید شیر تعبیه گردد . بطوریکه سطح داخلی کف شیر با کف داخل دستگاه استخراج کننده هم سطح باشد .

- طول شیر حداقل باید ۵۰ میلیمتر و قطر داخلی آن حداقل ۴ الی ۵ سانتیمتر باشد و بطور مستقیم به پائین بدنه در حد فاصل استقرار دو پایه نصب گردد .

- شیر خروجی باید دارای دریچه انسدادی باشد و دریچه طوری تعبیه گردد که عمود بر محور طولی شیر باشد .

- جنس شیر خروجی عسل باید از جنس فلز زنگ نزن بوده تا ایجاد اثرات سوء در عسل ننماید .

- نگاهدارنده های قاب ممکنست به اشکال مختلف (طبق طرح سازنده) ساخته شود ولی باید از جنس فلز زنگ نزن و مقاوم بوده و متناسب با ابعاد قاب های استاندارد (استاندارد

شماره ۱۴۱۶ ایران) و همچنین ظرفیت دستگاه باشد .

- نگاه دارنده قاب می تواند بطور شعاعی و یا بطور جانبی توسط میله‌هائی اهرمی به بوش‌های ثابتی که در قسمت فوقانی و تحتانی محور مرکزی قرار دارد متصل شود .

- میله‌های اهرمی متصل کننده نگهدارنده‌های قاب به محور مرکزی باید دارای مقاومت کافی برای نگهداری قاب‌ها در حین چرخش بوده و قطر آنها حداقل 10 ± 1 میلیمتر باشد .

- در استخراج کننده‌هائی که نگهدارنده‌های قاب بطور جانبی در اطراف بدنه واقع می‌شود. نگهدارنده‌ها باید از قسمت خارجی دارای توری باشد .

- ابعاد سوراخهای توری حداکثر $10 * 10$ میلیمتر باید باشد .

- فاصله آزاد بین جدار داخلی بشکه تا نگاه دارنده‌های قاب در پیرامون بشکه نباید کمتر از ۲ سانتیمتر باشد .

- شاسی فوقانی دستگاه شامل تسمه‌ای از جنس آهن، ضخامت حداقل ۱۰، عرض ۴۰ میلیمتر و طول برابر قطر بدنه می‌باشد که در قسمت فوقانی بشکه واقع و توسط دو نبشی بدو طرف بدنه متصل می‌شود. بر روی این شاسی، جعبه دنده، استحکامات جعبه دنده، میله محور دستگاه و نگاه دارنده دسته پیچ می‌گردند .

- قطر میله مرکزی دستگاه نباید کمتر از ۱۵ میلیمتر باشد .

- قسمت بالای میله مرکزی دستگاه باید به توسط خاری بقطر حداقل ۴ میلیمتر به جعبه دنده درگیر شود .

- جعبه دنده مورد استفاده باید با حداقل نیروی دست دور متناسب با ظرفیت استخراج کننده را تامین کند .

- برای جلوگیری از ریزش روغن و براده‌های فلز بداخل عسل جعبه دنده باید دارای پوسته باشد .

- دسته استخراج کننده باید از دو قسمت تشکیل شود . قسمت اول دسته باید از سوراخی که در نگهدارنده دسته واقع بر روی شاسی تعبیه گردیده عبور کرده و به جعبه دنده مستقر روی تسمه ملحق گردد . انتهای دیگر این قسمت باید به قسمت دوم دسته که معمولاً چوبی است متصل گردد.

- در انتهای میله مرکزی و در راس مخروطی کف بشکه باید یک یاتاقان بوشی ثابت شود . سطح بالای بوش باید دارای فرورفتگی باشد و در آن حداقل یک ساچمه از جنس فولاد در رابطه با محور مرکزی وجود داشته باشد و میله محور در ته کاسه بوش حرکت کند .

- استفاده از بلبرینگ کف گرد در قسمت پائین جهت کاستن اصطکاک ترجیح دارد . در هر صورت بوش و بلبرینگ باید طوری بکار روند که از داخل شدن گریس یا براده فلز بداخل عسل جلوگیری شود .

- برای سهولت در استخراج عسل و نیز جلوگیری از اصطکاک کف بدنه با زمین، بشکه باید دارای پایه با ارتفاع مناسب باشد .

- پایه‌ها باید طوری طراحی و ساخته شوند که سطح مقطع مناسبی برای بدنه بوجود آورده و از واژگون شدن آن جلوگیری کند .

- سطح تماس پایه با زمین باید طوری مناسب باشند که سبب فرو رفتن دستگاه در حین کار به زمین نشوند همچنین در مواقع لزوم بتوان آنها را به زمین ثابت کرد .